

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.301/2025/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. február 6. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A befolyással üzérkedés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2025. július 3. napján kihirdetett 17.B.39/2025/24. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A próbaidő tartamára elrendeli a vádlott pártfogó felügyeletét, egyúttal a vádlottal szemben 30.000 (harmincezer) forintra vagyonekobzást rendel el.

A nyilvántartásiszám² és nyilvántartási szám³ számon nyilvántartott, adathordozóra másolatban mentett elektronikus adatok lefoglalását megszünteti és az iratok közötti kezelésüket rendeli el.

Az ítéletet egyebekben helybenhagyja azzal, hogy a vádlott 2025. május 28. és 2025. július 3. napja között ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet alatt állt.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2025. július 3. napján tartott előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett 17.B.39/2025/24. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Btk. 299. § (2a) bekezdés I. fordulata szerinti befolyással üzérkedés büntette miatt 2 év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámította. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 21.000 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosítás végett jelentett be fellebbezést, majd fellebbezése indokolásában indítványozta a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának felemelését, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének a

mellőzését, továbbá a vádlottal szemben pénzbüntetés és 30.000 Ft erejéig vagyonek Kobzás alkalmazását, egyúttal közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását is. A vádlott és a védő az ítéletet tudomásul vette.

[3] Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség fellebbezésének indoklásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte súlyosító körülményként a gátlástalan elkövetési módot, illetőleg, hogy a vádlott a cselekményével a rendőrségbe vetett bizalmat is rombolta. Kifogásolta azt is, hogy a törvényszék helytelenül hivatkozott enyhítő körülményként a „sértetti kártalanításra”, mivel a befolyással üzérkedés büntetnének nincs sértettje, az ennek ellenére sértettként azonosított tanúcel szemben ugyanezen tényállás folytán hivatali kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt indult eljárás.

[4] Kiemelte, hogy bár az elsőfokú bíróság nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a vádlott által a gyermek és fogyatékkal élő hozzátartozó irányába teljesített eltartást, de a vádlott az elkövetés idején ezeket valójában nem teljesítette, és lényegét tekintve jelenleg is csak ígéretet tett erre. Hangsúlyozta, hogy a támogatásra szoruló személyek sem jelentettek visszatartó erőt azt követően, hogy a vádlottat próbára bocsátották, amikor büntetőeljárások és bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt, amikor kábítószerfogyasztó és munkakerülő életmódot folytatott. Az ügyészség szerint tényszerűen megállapítható, hogy a vádlott a rászoruló személyeket, a róluk való gondoskodásra való hivatkozást a saját önös érdekeinek megfelelően használja.

[5] Kifejtette azon álláspontját is, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év szabadságvesztés az elkövető személyét és társadalomra veszélyességét tekintve súlytalan, a vádlottal szemben a középértékhez közelítő tartamú szabadságvesztés – és mellette közügyektől eltiltás mellékbüntetés – kiszabása indokolt, amelynek tartamára figyelemmel és a vádlott a személyi körülményeit is tekintve a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése kizárt.

[6] A pénzbüntetés kapcsán hangsúlyozta, hogy a törvényszék tévedett akkor is, amikor azt állapította meg, hogy a vádlottnak nincs vagyona, illetve ami van, abból gépjárművet szeretne venni az általa eltartott személyek támogatására. Ez utóbbi kapcsán felhívta a figyelmet arra, hogy a törvényi rendelkezés folytán kötelező pénzbüntetés szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a vádlott mire szeretné felhasználni a vagyonát.

[7] A vagyonek Kobzás alkalmazására vonatkozó fellebbezését azzal indokolta, hogy az eljáró bíróság a – Btk. 74. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti – kötelező törvényi rendelkezést figyelmen kívül hagyta. A tényállásban is jogtalan előnyként megállapított 30.000 Ft a bűncselekmény elkövetésből eredő vagyon, így az elkobzása törvény erejénél fogva kötelező, a vagyonek Kobzás mellőzése törvénysértő.

[8] Kitért még arra is, hogy bár a Be. 320. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a lefoglalást meg kell szüntetni, ha arra az eljárás érdekében már nincs szükség, a törvényszék nem rendelkezett az eljárás során lefoglalt elektronikus adatok lefoglalásának megszüntetéséről. A kamerafelvételek lefoglalására már nincs szükség, elegendő azok iratok között történő kezelése.

[9] Mindezekre tekintettel azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát súlyosítsa, mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést, a vádlottat ítélje pénzbüntetésre és közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, 30.000 Ft értékben rendeljen el vagyonekmozgást, a nyilvántartásiszám2 és nyilvántartási szám3 számon nyilvántartott elektronikus adatok lefoglalását szüntesse meg és rendelje el az iratok között történő kezelését.

[10] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2025. október 15-én kelt BF.696/2025/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést – módosított tartalommal, annak pénzbüntetés kiszabását is célzó része mellőzésével – tartotta fenn.

[11] Rögzítette, hogy az ügyészi fellebbezés irányultságára figyelemmel, a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott.

[12] Hangsúlyozta, hogy a vádlott jelentős tárgyi súlyú korrupciós bűncselekményt az ellene folytatott több büntetőeljárás, valamint vele szemben elrendelt bűnügyi felügyelet hatálya alatt követte el, ezért az oldalán megállapítható enyhítő körülmények csak azt teszik lehetővé, hogy a bíróság a Btk. 80. § (2) bekezdésében írt középértékűtől a javára jelentősen eltérjen, de semmiképpen nem indokolja azt, hogy a szabadságvesztés tartamát törvényi minimumban határozza meg, illetve, hogy annak végrehajtását próbaidőre felfüggeszse.

[13] A pénzbüntetés alkalmazásának elsőfokú bíróság általi mellőzését – a megfelelő jövedelem bizonyítottságának hiányára tekintettel – törvényesnek tartotta.

[14] Összességében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék 17.B.39/2025/24. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, melynek keretében a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát emelje fel és mellőzze a szabadságvesztés büntetés végrehajtása próbaidőre történt felfüggesztéséről szóló rendelkezést, a vádlottat a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján ítélje 30.000 Ft erejéig vagyonekmozgásra, a vádlottat a Btk. 61. § (1) bekezdése és a Btk. 62. § (1) bekezdése alapján mellékbüntetésül a közügyek gyakorlásától tiltsa el, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[15] A védő a 2025. december 12-én tett észrevételeiben hangsúlyozta, hogy büntetés kiszabásakor a törvényszék minden releváns körülményt feltárt, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés megfelel a büntetés céljainak. A vádlott életvitelében bekövetkezett pozitív változásokra tekintettel a végrehajtandó szabadságvesztés aránytalan lenne, már csak azért is, mert a vádlott korábbi – kifogásolható – életvitelével felhagyott, drogrevenüciós programon túl a Alapítvány1 szolgáltatását is igénybe veszi, dolgozik, így legális forrásból származó jövedelemmel rendelkezik. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[16] Az ítéltábla a fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdés 2. fordulata szerinti tanácsulésen bírálta el.

[17] A fellebbezés a vagyonekhozást érintő részében alapos, egyebekben más okból részben, pártfógo felügyelet elrendelését eredményezően vezetett eredményre.

[18] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösséget beismerő, és tárgyalásról lemondó nyilatkozatát előkészítő ülésen meghozott végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás, valamint minősítés ellen a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényben kizárt, valamint, hogy a fellebbezés is kizárólag a kiszabott büntetést sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont].

[19] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére és a bűncselekmény minősítésére is.

[20] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, beleértve a bűnügyi költség meghatározásának módját és annak összegszerűségét, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[21] Ennek eredményeképpen megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést nem vétett.

[22] A vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésben írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével összhangban állt. Az elsőfokú bíróság azonban sem az erről szóló végzésében, sem az ítéletének indokolásában nem tért ki arra, hogy az elfogadást konkrétan mire alapította. A védővel eljáró vádlottnak a figyelmeztetésekre adott válaszaiból egyértelműen kiderül, hogy nyilatkozata természetével és annak következményeivel tisztában volt, és az előkészítő ülésen tett nyilatkozata a gyanúsítottai vallomásával is egyezik. Az eljárás iratai között nem található olyan, amelyben a vádlott beszámítási képességének megkérdőjelezhető adat fellelhető lenne. Ezen kívül a vádlottnak a bíróság kérdésére adott válaszaiban ugyanúgy nem támasztanak kételyt beszámítási képességével szemben. Az eljárás iratai – beleértve tanúll vallomását, azon belül azon nyilatkozatát, melyből megállapíthatóan a vádlottat fényképről felismerte – a beismerő nyilatkozat tartalmát alátámasztják. Mindezek alapján ez utóbbi elfogadása törvényes volt.

[23] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés a) - c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[24] Az ítélet [5] bekezdésének az előéleti adatokat tartalmazó részét szükséges kiegészíteni azon adatokkal, amelyekre egyébként a büntetéskiszabási körülmények kapcsán a [16] bekezdésben a törvényszék részben maga is hivatkozik, nevezetesen, hogy több büntetőeljárás is indult vele szemben. Így:

- A Budapesti Rendőr-főkapitányság X. kerületi Kapitányságán 386/2021 bü. számon a 2021. február 15-én elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt, melyben az alapos gyanú közlésére 2021. február 16-án került sor,

- Ugyanitt 105/2023 bü. számon szintén 2021. február 15-én elkövetett garázdaság büntette, és a 2023. január 15-én elkövetett rablás büntette miatt, melyben az alapos gyanút 2023. január 1-jén közölték, valamint ehhez egyesítették az azonos nyomozó hatóság előtt zsarolás büntette miatt 2288/2022 bü. számon indult büntetőügyet.

- A Pesti Központi Kerületi Bíróság a fenti két eljárást érintően a 2025. január 30. napján kelt – és a Fővárosi Törvényszék 22.Bf.6785/2025/10. számú határozata folytán 2025. december 17-én jogerőre emelkedett – ügyszám3/105. számú ítéletével társtettesként elkövetett garázdaság büntetében, zsarolás büntetetének kísérletében (megalapozott gyanú közlése: 2023. január 15.), illetve – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.B.20.205/2022/3. számú ítéletének próbára bocsátást kimondó rendelkezésének hatályon kívül helyezése folytán – garázdaság vétségében mondta ki bűnösnek és halmazati büntetesként 2 év – végrehajtásában 4 év próbára felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre, 100 napi tétel - egy napi tétel 1000 Ft -, így összesen 100.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Ezen eljárásban a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekmény elkövetésének időpontjában bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt.

- A Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Kapitányságán ügyszám4 bü. számon a 2024. június 8-án elkövetett kábítószer birtoklásának vétsége és bódult állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt, melyben az alapos gyanút 2024. június 9-én közölték, és

- A Budapesti Rendőr-főkapitányság X. kerületi Kapitányságán 576//2025. bü számon a 2025. március 3-án elkövetett kábítószer birtoklásának vétsége miatt, melyben az alapos gyanút 2025. július 17-én (az elsőfokú ítélet meghozatalát követően) közölték.

[25] Az elsőfokú bíróság – a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja, illetőleg Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgál(hat)ta – okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, s a cselekmény minősítése is törvényes.

[26] A Btk. 299. § (2a) bekezdés 1. fordulata szerinti, kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő befolyással üzérkedés büntetettét követi el, aki magát hivatalos személynek kiadva e színlelt működésével kapcsolatban jogtalan előnyt kér, a jogtalan előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja.

[27] A rendőr, ahogyan azt az elsőfokú ítélet törvényi tényállása is tartalmazza a [8] bekezdésben, a Btk. 459. § (1) bekezdés 11.k) pontja szerinti hivatalos személy.

[28] Terhelt1 vádlott azzal, hogy magát rendőrnek, azaz hivatalos személynek kiadva, e színlelt rendőri működésével összefüggésben kért – nyilvánvalóan jogtalan előnyként – harmincezer forintot tanúltól (amit utóbbi át is utalt a vádlott által megjelölt számlára), a fenti bűncselekményt a Btk. 7. § (1) bekezdés első fordulatában írt egyenes szándékkal – annak következményeit kívánva – elkövette, mint a Btk. 13. § (1) bekezdés szerinti önálló tettes.

[29] A minősítéssel összefüggésben – az ügyészi fellebbezésben írtakra tekintettel – szükséges kitérni a következőkre: 2021. január 1. napjától a befolyással üzérkedés új alapeseteként szabályozza a törvény azt a magatartást, aki magát hivatalos személynek kiadva, ezen állított működésével kapcsolatban kér vagy a jogtalan előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja. Korábban ennek a személynek a magatartását a csalás bűncselekményének keretei között lehetett értékelni, míg a jogtalan előnyt nyújtó személy korrupciós bűncselekményért felelt. Adott ügyre vetítve – figyelemmel a kért és megszerzett vagyoni előny nagyságára – ez mindössze szabálysértés elkövetését alapozta volna meg, melyhez képest számottevő, az elkövetőre nézve kedvezőtlen változást jelent a kettőtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel való fenyegetettség.

[30] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék nagyrészt feltárta, melyek közül a súlyosító körülmények pontosítandók annyiban, hogy a vádlott a cselekményét több, vele szemben folyamatban volt büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

[31] A javára értékelt enyhítő körülmények az ítéletben írtnál körültekintőbb értékelést igényelnek. Szemben az ügyészi állásponttal, az alappal nem kérdőjelezhető meg, hogy a vádlottat az élettársa visszafogadta és hozzátartozói gondozásához – kizárólag természetben – hozzájárul. Azonban, a személyi körülmények között egyébként a törvényszék által is rögzített tényt figyelembe véve, miszerint a vádlott nem dolgozik, e körülménynek túl nagy jelentőséget nem lehet tulajdonítani: az együttlakásnak az ott élők életének, mindennapjainak segítése gyakorlatilag természetes velejárója. Teljes mértékben rendeződött személyi körülményeire sem lehet olyan aggálytalanul hivatkozni, ahogyan azt az elsőfokú bíróság – és a védő az észrevételében – tette: az, hogy eljárás indult vele szemben egy, az elsőfokú ítéletet mindössze négy hónappal megelőző elkövetési idejű kábítószer birtoklása miatt, e körülmények rendeződését némiképp kétségessé teszi. A kicsalt pénzösszeg visszafizetése abban az esetben lehetne enyhítő körülmény, ha a cselekmény a csalás keretei között maradt volna, de a korrupciós bűncselekménynél, amikor megtevesztéssel a másik személyt bűnbe vitte, ennek súlya elenyésző.

[32] Helytállóan hivatkozik ugyanakkor az elsőfokú bíróság a cselekmény alkalmi jellegére, mely mögött viszont felismerhető a kábítószerfogyasztó életmódja, amelyhez szükséges anyagi fedezet megteremtésére törekedett az elkövetéssel. Ez pedig a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség nagyobb fokára utal még az alkalmoszerű elkövetés mellett is.

[33] A vádlott az előkészítő ülésen beismerte bűnösségét, így a bizonyítási eljárást sommásan tudta lefolytatni a törvényszék, ekként a beismerő nyilatkozat nagy nyomatékú értékelése maradéktalanul helytálló.

[34] A törvényi tényállásban bekövetkezett jogszabály-változásról fentebb kifejtettekre figyelemmel azt a körülményt, hogy a vádlotti magatartás annak az állami szervnek a megítélését kedvezőtlenül befolyásolhatja, amelyre valótlanul hivatkozott az elkövetés során, a kétszeres értékelés tilalma folytán a terhére róni nem lehet, mert ezt a jogalkotó a valójában egy csalási cselekmény korrupciós bűncselekménnyé történő átminősítésével, és annak szigorú büntetési fenyegetésével már maga megtette. A gátlástalan elkövetési mód jelen bűncselekmény esetén ugyancsak nem lehet súlyosító körülmény, mivel a benne rejlő gátlástalanság nem más, mint a bűncselekmény elkövetésének alapja.

[35] Valójában a beismerő nyilatkozat jelentőségére és a büntetlen előéletű vádlott cselekményének az új bűncselekményen belüli enyhébb megítélésű megvalósulási formájára tekintettel fogadható el a törvényszéknek az az álláspontja, hogy a vádlottal szemben a törvényi minimumban meghatározott mértékű szabadságvesztés a végrehajtás – maximális tartamú – felfüggesztésével is eléri a büntetésnek a Btk. 79. §-ában meghatározott célját. A maximális tartamú próbaidő mellett az őszinte megbánás és a rendeződni látszó családi körülmények alappal történő bizakodásra adnak okot. Ettől kezdve már a vádlott felelőssége, hogy él-e a bíróság és a törvény által részére adott lehetőséggel.

[36] Mindemellett a vádlottal szembeni büntetőeljárások alapján az a következtetés vonható le, hogy külső támogatás hiányában a vele szemben alkalmazott büntetés nem feltétlenül éri el célját, ezért az ítéltábla a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja és 70. § (1) bekezdés c) pontja alapján – a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére – pártfogó felügyeletét rendelte el.

[37] A végrehajtási fokozatra, az előzetes fogvatartásban és az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítására, valamint a feltételes kedvezményre vonatkozó elsőbírói rendelkezések törvényesek, de a bűnügyi felügyelet jellegével szükséges volt az ítélet kiegészítése, ami azon okból bírt jelentőséggel, hogy a törvény csak az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet esetén teszi lehetővé a beszámítást.

[38] A vagyoneklobzás mellőzhetetlensége kapcsán az ítéltábla az ügyészi fellebbezésben kifejtett álláspontot osztja. Az elsőfokú ítélet a [24] bekezdésében pontosan idézi ugyan az irányadó jogszabályt, abból azonban téves következtetést vont le a törvényszék. A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján a bűncselekmény elkövetése által szerzett vagyonra vagyoneklobzás alkalmazása nem mellőzhető. A vagyoneklobzás alkalmazása a passzív vesztegetővel szemben (és ilyennek minősül a befolyással üzérkedés tette is) kizárólag akkor maradhat el, ha a vagyoni előnyt nem szerezte meg: az még nem jutott el hozzá vagy a hatóság az elkövetéskor tőle nyomban elvette (és az egyéb okból a vesztegetésben nem bűnös átadónak visszaadta). Az erre vonatkozó bírói gyakorlat teljesen egységes. A 78/2009. BK vélemény alapján a korrupciós bűncselekmény elkövetése esetén a passzív vesztegetővel szemben az aktív vesztegetőtől megszerzett vagyonra kell a vagyoneklobzást elrendelni. A ténylegesen átvett vagyoni előnyre nézve a vagyoneklobzás nem mellőzhető (ÍH2009. 91.) Ha azonban a bűncselekmény elkövetése révén vagy azzal

összefüggésben a vagyoni előnyt nem szerezte meg (például az átvételt követően a hatóságnak átadta), a vagyonekhozást vele szemben nem lehet elrendelni (EBH2011. 2306.). Nyilvánvalóan nem esik ez utóbbi körbe a vádlott jelen ügyben tanúsított utólagos magatartása, amikor az átvett összeget azért adta vissza a másik félnek, mert a cselekménye miatt büntetőeljárás indult vele szemben és ebből büntetőjogi előnyt remélt.

[39] Téves egyébként az elsőfokú bíróság indokolása a vagyonekhozás céljának tekintetében is. Szemben az ítélet [25] bekezdésében írtakkal, a vagyonekhozás célja nem csupán a gazdagodás visszafizetése, azaz a megelőző helyzet visszaállítása, ugyanis annak jogi kereteit – jogos igény esetén – a polgári jogi igény szabályai teremtik meg, miközben a korrupciós bűncselekménnyel kapcsolatban szerzett vagyon a jogellenessége folytán nem illeti meg az elkövetőt (mint ahogy a cselekmény másik oldalának elkövetőjét sem), azaz nem is rendelkezhet vele, ahogyan tette azt a vádlott az utólagos magatartásával. Fentiek okán az ítéltábla a kérdéses összegre a vádlottal szemben vagyonekhozást rendelt el.

[40] Ahogyan az ügyészi átirat helyesen tartalmazza, az elsőfokú bíróság a lefoglalt elektronikus adatok (az Nyrt.1. és a Felügyelet1 kamerafelvételei) további sorsáról a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontjában írtak ellenére nem rendelkezett.

[41] Az ítéltábla ezzel együtt észlelte azt is, hogy azok sem a papír alapú, sem az elektronikus irat részét a felterjesztéskor nem képezték, ezért beszerzésük érdekében a nyomozóhatóságot megkereste. Ez utóbbi az elektronikus adatok másolatait az ügyészség adathordozóra mentett formában (DVD-n) megküldte, így jelenleg rendelkezésre állnak.

Tekintve, hogy ezen adatok lefoglalására a Be. 315. § (1) bekezdés a) pontjában írt módon, másolat készítésével került sor, a tulajdonosnak (vagy másnak) való, a Be. 321. § szerinti kiadásuk kérdése nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság – az elmaradt elsőbírói rendelkezést pótolva – az iratok között való kezelésüket rendelte el, figyelemmel arra is, hogy a Be. 317. §-a értelmében (egyebek mellett) a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket az elektronikus adatra is megfelelően alkalmazni kell.

[42] A pénzbüntetés alkalmazásának mellőzésére vonatkozó elsőbírói indokolás helytálló.

[43] A bűnügyi költség viselésére vonatkozó döntés törvényes.

[44] Az Alkotmánybíróság a 8/2015. (IV.17.) AB határozatában megállapította, hogy a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásakor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, és arról az ítéletben rendelkezzen. E jogszabályi kötelezettségét az elsőfokú bíróság nem teljesítette. Az ítéltábla álláspontja szerint a vádlott ugyanakkor a cselekménye jellege folytán érdemtelen arra, hogy előzetes mentesítésben részesüljön, ezért őt abban nem részesítette.

[45] Fent írtakra figyelemmel az ítéltábla tanácsulésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – a pártfogó felügyelet elrendelése, a

vagyonekbevonás és a bűnfelelősség vonatkozásában – megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – az indokolás kiegészítésével és helyesbítésével – helybenhagyta, továbbá azt a büntetőfelügyelet típusával kiegészítette.

[46] A másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. február 6.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k., dr. Cserni János s. k., dr. Ignác György s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 17.B.39/2025/24. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.301/2025/8. számú ítélete szerinti változtatással 2026. február 6. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. február 6.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

MonczT.

tisztviselő